

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון

המעורר **ישראל עפר ת.ז. 052231875**
ע"י ב"כ עוה"ד יוסי דולן

נגד

המשיב **פקיד שומה אשקלון**
באמצעות פמ"ד אזרחי

פסק דין

1
2 1. המערער, רואה חשבון בהכשרתו, עבד בין השנים 1996 ועד 2008 בחברת טי.טי.אי.טיס
3 טלקום אינטרנשיונל בע"מ (להלן – החברה).
4 בתפקידו האחרון בחברה כיהן המערער כסמנכ"ל הכספים שלה.
5 במהלך 2008 פרץ סכסוך בינו לבין בעל המניות והשליטה בחברה, מר ליפסס, אשר דרש את
6 פיטורי המערער כבר ביולי 2008. דרישה זו ותגובת המערער מתוארים על ידי המערער
7 בסעיף 13 לתצהירו כדלהלן:
8 "המחלוקות כאמור העכירו את היחסים בינינו וגרמו למשבר אמון אישי חריף, ומר ליפסס
9 דרש את פיטורי המיידיים.
10 מנגד, אני (המערער – י.א.) עמדתי על תביעותי וכן על זכויותי שישארו בידי לאחר
11 שאפוטר ואאלץ לעזוב את החברה, לרבות זכויותי לעניין משקיעים חדשים שהיו
12 מעוניינים לרכוש שליטה בחברה".
13 המערער, עפ"י המפורט בסעיף 15 לתצהירו, פנה במכתב ביום 11.08.27 לחברה ולמר ליפסס
14 ובו ביקש את "מיצוי זכויותיו".
15 באותו המכתב (נספח ו') לתצהיר המשיב) ריכז המערער את דרישותיו הכספיות לקראת
16 סיום עבודתו בחברה, ברכיבים הבאים:
17 א. "שנת הודעה מוקדמת" – ₪ 1,080,000
18 ב. 6 חודשי "מוענק מיוחד" – ₪ 540,000
19 ג. "בונוס לשנת 2007" – ₪ 280,000
20 ד. בונוס לשנת 2008 – ₪ 210,000
21 ה. הפרשי שכר – ₪ 1,080,000
22 ו. "פיצויים בגין לשון הרע" – ₪ 1,800,000
23
24 סה"כ - ₪ 4,990,000
25

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

- 1 החברה במכתביה החוזרים (נספחים ב 1-4 לתצהיר המיערער) כפרה בכל אחת
 2 מההתחייבויות שנטענו כלפיה במכתב הנ"ל.
 3 לאחר התכתבויות נוספות בין המיערער לבין החברה הסכימו לבסוף הצדדים ב- 30.12.2008
 4 על "הסכם גישור" (ר' נספח "ח" לתצהיר המשיב) המסכם את תנאי סיום עבודתו של
 5 המיערער בחברה (להלן – "הסכם הגישור").
 6 בסעיף 1 להסכם הגישור נקבע כי:
 7 "1. לסילוק מלא וסופי ומוחלט של כל תביעות מי מהצדדים בגין העסקתו והפסקת
 8 העסקתו של אלי (המערער) בטי.טי.אי (החברה)... הוסכם כי החברה תשלם לאלי את
 9 הסכומים כדלקמן:
 10 1.1 סך של 12 משכורות חודשיות החל מיום 15.7.08 לרבות כל התנאים
 11 הנלווים אשר שולמו לאלי (המערער) באופן חודשי ושוטף (עד למועד
 12 חתימת הסכם הגישור – י.א.) והיתרה תשולם בסכום חד פעמי כמפורט
 13 בסעיף 2 להלן.
 14
 15 1.2 מענק חד פעמי בסך 100,000 ₪ שישולם במסגרת התשלום המפורט
 16 בסעיף 2 להלן.
 17
 18 2. תשלום סכום הפשרה לידי אלי (המערער) בהמחאה על סך 413,000 ₪ שתימסר
 19 במועד חתימת הסכם זה, ביחד עם תלושי השכר, מהווה סילוק סופי מלא ומוחלט
 20 של כל התביעות והדרישות בקשר עם העסקתו והפסקת העסקתו של אלי
 21 (המערער) בטי.טי.אי (החברה) והסדר זה מביא לכדי סיום סופי מלא ומוחלט של
 22 כל המחלוקות בין הצדדים...".
 23
 24 בסעיף 3 להסכם הגישור נקבע כדלהלן:
 25 "אלי (המערער) ממשיך להיות מחויב לשמירת סודיות כלפי החברה החל מהמועד הנזכר
 26 בס"ק 1.1 לעיל בכל הקשור למידע ונתונים שהגיעו לידיעתו במהלך או עקב העסקתו
 27 בחברה. מובהר כי התנאים הניתנים לאלי בהסכם זה הם לאור הצהרתו כי החל מהמועד
 28 הנזכר בס"ק 1.1 לעיל, עמד במחויבותו לשמירת סודיות ולהימנע מכל קשר עם גורם/ים
 29 המתעניין בחברה בעבר, וימשיך, וכי הוא מאשר כי הסכום ניתן לו כפוף למילוי
 30 התחייבותו כי למשך 18 חודשים, ממועד החתימה לא יפנה בהצעה עסקית או מסחרית
 31 ללקוחות ו/או לספקים של החברה ו/או למי שהיו עובדי החברה במועד העזיבה או
 32 במחצית השנה שקדמה למועד העזיבה.
 33 כן מתחייב אלי כי במהלך התקופה הנ"ל הוא יימנע מלפנות לחברה או גורם אחר
 34 המתחרה בטי.טי.אי ("החברה") ו/או מפתח משווק או מוכר מוצרים המתחרים במוצרי
 35 טי.טי.אי גם לאחר תקופת או התחרות הנזכרת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

- 1 אלי מתחייב כי בשום מקרה לא יעביר במשירין ו/או בעקיפין מידע כלשהו בקשר עם
2 החברה לגורם כלשהו!!
- 3 לעניין זה, שיתוף פעולה מצידו של אלי (המערער) עם גורם חיצוני לחברה המתעניין
4 בחברה ו/או בפעילותה ייחשב כהפרה של ההתחייבות המפורטת בסעיף זה, ויחייב השבה
5 מלאה ומיידית של הסכום ששולם לפיו".
- 6
- 7 2. הסכם הגישור יצא לפועל ובמסגרתו קיבל המערער מהחברה עם סיום עבודתו בחברה,
8 סכום כולל של 1,248,972 ₪.
- 9 כמפורט בסעיפים 1 ו-2 להסכם הגישור היווה סכום זה מכפלה של שתיים עשרה משכורות
10 חודשיות. חלקו הארי כ- 800,000 ₪ שולם בפועל לידי המערער במסגרת המשך תשלומי
11 המשכורת החודשית עד לחתימת הסכם הגישור (30.12.08) ויתרתו כאמור בסעיף 2 להסכם
12 הגישור, שולמה בתשלום חד פעמי של 413,000 ₪ בד בבד עם חתימת ההסכם.
- 13
- 14 3. במכתב נלווה שצירף המערער לדו"ח השנתי שהגיש לשנת 2008 (נספח "ג" לתצהיר המשיב)
15 כתב המערער לפקיד השומה כי מלוא הסכום הנ"ל (1,248,972 ₪) מהווה לשיטתו הכנסה
16 פטורה ממיס כלשהו "מאחר והן אינן נובעות ממקור הכנסה פירותי או הוני כלשהו".
17 הוא מוסיף ומבהיר באותו מכתב נלווה כי:
18 "ב- 15.7.08 פרשתי מחברת טי.טי.אי לאחר שנשאתי בה תפקיד בכיר.
19 לאחר מו"מ אולצתי (!) לחתום על ההסכם המצורף.
20 במסגרת הסכם זה מובהר באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי אני מקבל סכומים
21 מסוימים כנגד הצהרות והתחייבויות שונות לגבי מניעת קשר עם גורמים שונים ללא
22 הגבלת זמן".
- 23 המשיב לא קיבל עמידתו זו של המערער ובשומה שהוצאה לו קבע כי מלוא הסכום האמור
24 מהווה תקבול של הכנסה כמובנו בסעיף 2 (2) לפקודה והוא חייב על כך במס הכנסה מלא.
25 המערער (כאמור, רואה חשבון בעצמו) הגיש השגה על שומה זו וחזר בהשגתו (נספח "ב"
26 לתצהיר המשיב) על טענתו לפיה מלוא התשלום הנ"ל "...אינו נובע ממקור כלשהו הנקוב
27 בסעיף 2 לפקודה, ולפיכך אינו חייב במס".
28 השגתו נדחתה – ועל כך הוגש ערעור זה שבפני.
- 29
- 30 4. בסיכום טענותיו בערעור חזר בו המערער מטענתו המקורית לפיה המדובר בתקבול שאיננו
31 הכנסה פירותית ואף לא הכנסה הונית ומיקד טענותיו בכך כי המדובר בהכנסה הונית –
32 דהיינו, ויתורו על זכות ההתחרות בחברה – לאמור, "...ההתחייבות שהוא לקח על עצמו
33 לדרישת החברה, ליצור מנגנון אשר היה יכול להפיק לו הכנסה בעתיד, ומכיוון שכך נכון
34 לסווג פיצוי זה כהוני" (סעיף 13 לסיכומי המערער).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

- 1 לטענתו, אין המדובר בתשלום שניתן לסווגו כ"הכנסת עבודה" עפ"י אחת החלופות
 2 שבסעיף 2 לפקודה – זאת הואיל והתשלום שבנדון ניתן לו לאחר סיום העסקתו בחברה –
 3 לטענתו ביום 15.7.08.
 4
- 5 המשיב, בשומתו ובהחלטה הדוחה את ההשגה, רואה בפיצוי האמור הכנסת עבודה כמובנה
 6 בסעיף 2 (2) לפקודה.
 7 לטענתו, חלק הארי של הסכום (כ- 800,000 ₪) שולם למעורר על ידי החברה מדי חודש
 8 בחודשו עד למועד חתימת הסכם הגישור 30.12.08 וזאת במסגרת העברת תשלומי משכורות
 9 חודשיים – תשלומים שאף נכללו והוגדרו ככאלה בטופס 106 שהגישה החברה בעניין
 10 המערער לשנת 2008.
 11 יתרת הסכום (413,000 ₪) הורכבה כאמור, בסעיפים 1 ו- 2 להסכם, מסכום של כארבע
 12 משכורות חודשיות נוספות.
 13 לאחר שהוגשו תצהירי העדות הראשית של הצדדים, ובטרם ישיבת החקירות הנגדיות,
 14 ביקש המשיב להוסיף טענה משפטית חלופית לפיה גם אם ייקבע כי סכום הפיצוי איננו
 15 הכנסת עבודה כמובנה בסעיף 2 (2) לפקודה הרי שהמדובר הוא ב"הכנסה פירותית"
 16 בהתאם לסעיף 9 (א) לפקודה.
 17 ב"כ המערער התנגד לבקשה זו שכן המדובר לטענתו בסיווג הכנסה שלא בא זכרו בשומה,
 18 בהחלטה בהשגה ובנימוקי השומה. בפתח ישיבת ההוכחות (ביום 16.6.11) החלטתי כי
 19 הצדדים יתייחסו לבקשתו זו של המשיב בסיכומיהם – וההחלטה בעניין תיכלל בפסק הדין.
 20
 21 עד כאן פרשת המחלוקת – ומכאן להכרעה הנדרשת במחלוקת זו.
 22
- 23 נקודת המוצא בבחינת הסיווג הנדרש לתשלום הפיצוי שבנדון הינה כי המדובר בסכום
 24 ששילמה מעבידתו לשעבר של המערער למעורר "לתשלום מלא סופי ומוחלט של כל
 25 תביעות מי מהצדדים בגין העסקתו והפסקת העסקתו של המערער בחברה..." (סעיף 1
 26 להסכם הגישור).
 27 דרישותיו של המערער מהחברה, בתקופת שיא הסכסוך ביניהם, התמקדו רובן ככולן
 28 בדרישותיו לתשלומים המגיעים לו לטענתו בגין תקופת עבודתו בחברה. לאמור, שנת הודעה
 29 מוקדמת, 6 חודשי מענק מיוחד, בנוסחים לשנת 2007 ו- 2008 והפרשי שכר – הכל כמפורט
 30 במכתב דרישות המערער לחברה מנובמבר 2008.
 31 סכום הפיצוי כולו, שהוסכם בהסכם הגישור, מורכב מ- "12... משכורות חודשיות החל
 32 מיום 15.7.08..."
 33 חלק הארי של סכום זה שולם על ידי החברה למערער בהעברת תשלומי משכורות רצופות
 34 ומתמשכות עד ליום חתימת ההסכם (30.12.08).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

1 הדברים מקבלים משנה חיווק בתשובותיו של המערער לשאלות ב"כ המשיב בחקירתו
2 הנגדית.
3 המערער מאשר בחקירתו הנגדית (עמ' 4 לפרוט' 16.10.11) כי עד לסוף 2008 הוא נותר
4 מחובר לרשת המידע של החברה וכי הרכב הצמוד שניתן לו על ידי החברה היה בחזקתו עד
5 ינואר 2009.
6 תמונת הדברים המתבקשת מהתפתחות הסכסוך והמצב בו ממשכה החברה לשלם למערער
7 תשלום חודשי, בגובה משכורתו, עד ליום 30.12.08 (יום חתימת הסכם הגישור) – מעלה כי
8 התקופה שמפרוץ הסכסוך (יולי או ספטמבר 2008) ועד ליום חתימת ההסכם הייתה מעין
9 תקופת "דמדומים" שבמהלכה נתעצבה ונתקבעה פרישת המערער מעבודתו בחברה וסיום
10 יחסי העבודה ביניהם.
11 בתצהיר עדותו הראשית המערער אינו טוען כלל כי עבודתו הופסקה כבר ב- 15.7.08.
12 אדרבא, בסעיף 13 הוא טוען כי ליפס "דרש את פיטורי המידיים" ובעקבות כך, בסעיפים
13 14, 15 ו- 16 לתצהירו הוא מוסיף כי עד ליום האחרון של 2008 התנהלו חילופי דברים
14 ומכתבים בינו לחברה שהבשילו בסופו של דבר להסכם הגישור (מ- 30.12.2008).
15 בחקירתו הנגדית לעומת זאת משיב המערער (עמ' 4 שורות 22-23) כי "אני פרשתי
16 מעבודתי ב- 15.7.08".
17 הדברים אינם מתיישבים זה עם זה.
18
19 לטעמי, המערער מבקש לתלות בהוראות סעיף 3 להסכם הגישור – את שאין למצוא בהן. 7
20 סעיף 3 להסכם הגישור (המצוטט במלואו לעיל) איננו מסווג ואיננו מגדיר את טיב התשלום
21 נשוא אותו ההסכם.
22 סיווג והגדרה זו מצויים מפורשות בסעיף 1 להסכם ולפיו מלוא התשלום נשוא ההסכם
23 הינו:
24 "לסילוק מלא סופי ומוחלט של כל תביעות מי מהצדדים בגין העסקתו והפסקת העסקתו
25 של המערער בחברה...".
26 "תביעות המערער מהחברה" הוגדרו על ידי המערער עצמו במכתבו לחברה מיום 27.11.08
27 – תביעות שעניין כולן הינו בזכויות שכר נלוות הנטענות על ידו כנגד החברה ביחס לתקופות
28 העסקתו בחברה בשנים 2007 ו- 2008, שנת הודעה מוקדמת, הפרשי שכר וכו'.
29 בתגובת החברה לאותן הדרישות (ר' מכתביה בנספח ב' לתצהיר המערער) חלקה החברה על
30 התחייבויותיה הנטענות לעניין שנת הודעה מוקדמת, הפרשי שכר וכו' – הכל כמפורט
31 באותם המכתבים.
32 והנה, בהסכם הגישור הסכימו הצדדים על תחילת הסכום שישולם למערער בגין אותן
33 התביעות להיקף של 12 משכורות חודשיות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

- 1 תשלום מוסכם זה נושא איפוא על פניו – הן מתוך נוסחו של הסכם הגישור (בסעיף 1) והן
 2 מרקע הדרישות והעמדות הנ"ל שקדמו לו – אופי ברור של תשלומי מעביד לנוכח כהגדרתם
 3 הרחבה שבסעיף 2 (2) לפקודה.
- 4 אציין כי גם מרכיב 4 המשכורות החדשיות שלאחר תאריך הסכם הגישור מהווה חלק
 5 מסכום הפשרה שסוכם בין המיערער (העובד) לחברה (המעבידה) בגין דרישות המיערער
 6 מהחברה לתשלום סכומים שהגיעו לו מזמנה בגין עבודתו בה בעבר.
 7 למשל, הפרשי שכר שהיו אמורים להשתלם לו עקב עבודתו לטענתו כמנכ"ל בפועל, טענה
 8 שהוכחה על ידי החברה.
- 9 למשל, תשלום "שנת הודעה מוקדמת" שהחברה חלקה על עצם זכאותו לו – והכל כמפורט
 10 בחליפת המכתבים הענפה שביניהם עובר להסכם הגישור.
- 11
- 12 משמעותו של סעיף 3 להסכם איננה כאמור בסיווג או הגדרת התשלום – זאת נעשה כאמור 8
 13 בסעיף 1 כמפורט לעיל.
- 14 הוראת סעיף 3 כוללת בראש ובראשונה את חובתו משכבר של המיערער לחברה – בהיותו
 15 עובד בכיר בה – לשמירה על סודותיה המסחריים והאחרים שבאו לידיעתו מתוקף עבודתו
 16 ותפקידו הניהולי בה.
- 17 כמו כן מתחייב הוא שלא להתחרות בעסקה הספציפי של החברה תקופה של 18 חודשים
 18 מיום חתימת ההסכם.
- 19 שתי התחייבויות אלה, כמופיע בהסכם, אינן "הנכס" בגינו משלמת החברה למיערער סכום
 20 ההסכם.
- 21 סכום ההסכם משולם כאמור לעיל כפשרה בין דרישות המיערער המקוריות לחובות נטענים
 22 של החברה בגין תקופת עבודתו בה (בהיקף של כחמישה מיליון ₪), לבין הכחשתה
 23 המקורית של החברה חבויות נטענות אלה.
- 24 לצידו של סכום פשרה זה – שעניינו הכנסת עבודה כמובנה בסעיף 2 (2) מאשרר המיערער את
 25 התחייבותו שמיכבר, על פי דין ועל פי נוהג, שלא לחטוף סודות מסחריים ואחרים של החברה
 26 שבאו לידיעתו.
- 27 כמו כן הוא מוסיף ומתחייב שלא לפנות ללקוחות החברה משך 18 חודשים או לגורמים
 28 המתחרים במוצרי החברה.
- 29 התחייבויות אלה אינן עילת תשלום סכום הפשרה המוסכם בגין דרישות השכר שהעלה
 30 המיערער ערב פרישתו – אלא תנאי שהתנתה עימו החברה בגין הסכמתה לשלם, בפשרה, את
 31 הסכום שהוסכם בגין דרישות שכר ותנאי העבודה שלו ערב פרישתו.
- 32
- 33 איני מקבל טענת המיערער כי הסכמתו לסעיף 3 מהווה מבחינתו ויתור על "נכס הוני" הוּפָך
 34 את התמורה נשוא ההסכם לתשלום הוני.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

1 יצוין כי התשלום נשוא ההסכם, נשוא המחלוקת שבערער זה, איננו כולל את תשלומי
 2 פיצויי הפיטורין ששולמו לו בנפרד.
 3 המדובר בתשלום סכומים שהיו שנויים במחלוקת בין הצדדים ואשר עילת תביעתם על ידי
 4 המיערער מהחברה הייתה בהסכמות כאלה ואחרות שנטענו על ידו לעניין סכומים שאמורים
 5 היו להשתלם לן על ידי החברה בגין עבודתו – עקב התחייבויות נטענות של החברה במסגרת
 6 עבודתו בה.
 7 גם אם הייתי מניח, ולצורך הטיעון בלבד, אלמנט של התחייבות מיעין הונית במרכיב
 8 התחייבות אי התחרות שבסעיף 3 – גם אז בטל היה אלמנט חלקי ביותר זה מפני אופיו
 9 הדומיננטי של התשלום שבנדון כסכום פשרה שהוסכם בין עובד למעבידו, ערב פרישתו או
 10 במהלך פרישתו, ביחס לתשלומים נדרשים על ידי העובד בגין שכר עבודתו ערב הפרישה.
 11 הדברים מתבקשים מיעצם סיווג הדרישות, המחלוקות והתשלום כמפורט לעיל.
 12 תוצאה זו מתבקשת גם נוכח הוראתו של סעיף 89 (ג) לפקודה ולפיו:
 13 **"רווח ממכירת נכס העשוי להתחייב במס, הן לפי הפרק הראשון לחלק ב' (דהיינו –**
 14 **הכנסה פירותית – י.א.) והן לפי חלק זה או חלק ה' 1, (דהיינו הכנסה הונית – י.א.),**
 15 **יראוהו כחייב במס לפי הפרק הראשון לחלק ב' בלבד...".**
 16
 17 זאת ועוד ומיעבר לנדרש - גם אם לא הייתי מסווג ההכנסה נשוא הסכם הגישור כהכנסת 10
 18 עבודה לפי סעיף 2 (2) לפקודה – כי אז חלופת הסיווג המתבקשת הייתה של "מענק פרישה"
 19 כהגדרתו בסעיף 9(א7)(א1) לפקודה, ולפיו הפטור ממש בגין מענק הפרישה יהיה:
 20 **"...עד סכום השווה למשכורת של חודש לכל שנת עבודה לפי המשכורת האחרונה - עלה**
 21 **סכום המענק על השיעור האמור, רשאי המנהל לפטור את העודף, כולו או מקצתו,**
 22 **בהתחשב בתקופת השירות, בגובה השכר, בתנאי העבודה ובנסיבות הפרישה".**
 23 בעניין דגן מלוא הסכום נשוא הסכם הגישור עודף מעבר לסכומי הפטור האמורים בסעיף
 24 9(א7)(א1).
 25
 26 אכן, חלופת סיווג זו הועלתה לראשונה על ידי המשיב בשלב שלאחר השומה, ההסגה,
 27 נימוקי השומה ותצהירי העדות הראשית, אולם, טרם ישיבת ההוכחות והחקירות הנגדיות
 28 ומבלי שלצורך העלאתה נדרשו הצגת עובדות או ראיות חדשות שלא היו בפני המיערער ובא
 29 כוחו – מראשית ההליכים.
 30 בהחלטתי לעניין זה נתאפשר לצדדים להוסיף ולהתייחס לעניין בסיכומיהם וכך עשו.
 31 פרשת העובדות שליוותה את סיום עבודת המיערער בחברה – כפי שנסקרה לעיל, דרישותיו
 32 מהחברה, עמדות החברה בתגובה לדרישותיו ופרשת תשלום הכסף ב"הסכם הגישור" –
 33 שוללים כאמור לעיל את הסיווג "ההוני" שמבקש המיערער לשוות לתשלום נשוא ההסכם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-08-53358 עפר נ' מדינת ישראל

- 1 גם אם הייתי מקבל הטענה כי יחסי העובד מעביד הסתיימו ב- 15.7.08, הרי שגם אז הסיווג
 2 הראוי לתשלום הנ"ל – שבמובהק איננו הוני – היה במהותו "מענק פרישה" כמובנו בסעיף
 3 9(א7)(א)(1) לפקודה – הכנסה שבפסיקה ענפה סווגה כ"פירותית" לעניין מיסוייה.
 4 (נורי ע.א. 506/71 חפץ נ. פקיד שומה חיפה פד"י כז (1) 212; ע.א. 128/06 כבלי ציון נ. פ"ש
 5 אילת מיסים כא/5 ו-9).
 6 זאת מכוח הניתוח המפורט לעיל לעניין טיבו של הסכם הגישור דגן והגדרת סכום התשלום
 7 על פיו בגדרו של אותו הסכם וכנובע מהעובדות והמו"מ שקדמו לעריכתו.
 8
 9 11. סוף דבר – התשלום נשוא הסכם הגישור בסכום של 1,248,972 ₪ מהווה אמנם "הכנסה
 10 פירותית" בידי המערער – ועל כן שומת המשיב, נשוא ערעור זה, בדין יסודה.
 11 אשר על כן – אני דוחה את הערעור.
 12 המערער ישלם למשיב הוצאות ערעור זה בסכום של 30,000 ₪.
 13 המזכירות תשלח העתק פסק דין זה לבי"כ הצדדים.
 14
 15
 16
 17
 18 ניתן היום, י"ד טבת תשע"ב, 09 ינואר 2012, בהעדר הצדדים.
 19

זוסף אלון, נשיא

- 20
 21
 22
 23
 24
 25